

Motion till riksdagen 2011/12:A386

av Per Åsling och Ola Johansson (C)

Småföretags möjligheter att anställa människor med funktionsnedsättningar

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förutsättningarna för företag utan kollektivavtal att anställa med lönebidrag.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett uppdrag till Arbetsförmedlingen att stärka småföretags möjlighet att integrera medarbetare med funktionsnedsättningar.

Motivering

Att ha ett arbete handlar om långt mer än att tjäna pengar. För de flesta ger det ett socialt sammanhang, en trygghet i vardagen och är en källa till oberoende och stolthet över att försörja sig själv. Det gäller i än högre grad dem som idag befinner sig i ett långvarigt utanförskap.

Att ge möjligheter till människor med funktionsnedsättningar att komma in på den ordinarie arbetsmarknaden är därmed en huvuduppgift för att minska utanförskapet.

Inom den privata sektorn finns utmärkta exempel på detta inom t.ex. Ica och Max, som båda anställt personer med psykiska funktionsnedsättningar, som tillhör de grupper som idag har allra svårast att ta sig in på arbetsmarknaden. Båda företagen arbetar aktivt för att anställa medarbetare genom lönebidrag, för att därefter åstadkomma övergångar i ordinarie anställningar, med högt satta målsättningar. De vittnar också om att det är företagsekonomiskt klokt och bidrar till högre kundnöjdhet.

Fel! Okänt namn på

Sannolikt skulle många fler företag, myndigheter och organisationer kunna ta efter dessa och andra exempel. Det är en intressant och viktig uppgift för såväl regering som ansvariga myndigheter att ta sig an.

Samtidigt finns det många företag som förnekas möjligheten genom de regler som idag gäller för lönebidrag. Även om det formella kravet på kollektivavtal för lönebidragsanställningar slopats gäller fortfarande att företagen måste kunna erbjuda ett likvärdigt försäkringsskydd.

I sak är det självklart så att också de med funktionsnedsättningar ska ha ett fullgott försäkringsskydd. I praktiken har det emellertid blivit ett allvarligt hinder för dessa företag att anställa, då försäkringsbolagen inte tecknar så långtgående försäkringar för dem med funktionsnedsättningar utanför kollektivavtalen. Även om det i teorin är möjligt, så är det i praktiken ett marknadsmisslyckande som innebär att många företag är stängda för dem som behöver ta steget in på arbetsmarknaden med hjälp av lönebidrag.

I och med att frågan inte förefaller kunna lösas genom marknadsmekanismer är det alltså en offentlig angelägenhet att öppna denna dörr. Det skulle exempelvis kunna ske genom att staten utfärdar garantier till de bolag som tecknar dessa försäkringar och därmed gör det möjligt att möta de krav som Arbetsförmedlingen idag ställer.

Vid sidan av reglerna kring lönebidraget finns självfallet andra hinder. Ett av de viktigaste handlar om företagens förmåga att integrera medarbetare med funktionshinder. Inom Ica och Max bedrivs ett aktivt arbete för att utbilda arbetsledare och medarbetare, vilket ger möjlighet att bemöta fördomar och främja en fungerande integration på arbetsplatsen, med mycket gott resultat i båda fallen.

För de flesta småföretag är det dock inte en framkomlig väg. Det saknas såväl resurser som kunskap för att inom företaget bygga denna kompetens. Det betyder dock inte att viljan saknas, och med rätt offentligt stöd skulle mycket väl många småföretag kunna anställa medarbetare med funktionsnedsättningar och åstadkomma övergångar till ordinarie anställningar.

Därför bör regeringen uppdra åt berörda myndigheter att initiera ett program för att utbilda och på andra sätt stärka småföretags möjligheter att integrera medarbetare med funktionsnedsättningar.

Stockholm den 5 oktober 2011

Per Åsling (C)

Ola Johansson (C)